

neemen Uw Wel Edele Hoogagtb. dies copia eerbiedig te presentereen.
Fol. 996r.

(Bij de verwerving van textiel blijkt dat het bestuur de leveranciers te Jagannathpur, Hendiaal, Baddegasje, Daudpur en Swaspur ter aanmoediging een premie van 2 % heeft beloofd. De goederen kwamen voor november binnen. In de gedachte dat deze premie daartoe nodig was, is zij goedgekeurd. De contracten met de kooplieden zijn ook aanvaard, alsmede alles wat over deze materie in de brief van 25 augustus 1761 is vermeld. [fol. 997] Daarbij is aangetekend dat de verhoging van 5 % op de textiel van Chandrakona wel anders was gewenst en dat men zich kan afvragen wat het resultaat is geweest. De goedkeuring door Heren XVII moet afgewacht worden. Men vraagt deze nu ootmoedig en hoopt op steun op dit tere punt. Het is terecht dat een partij textiel die door de kooplieden te Calcutta werd aangeboden, maar bij bezichtiging niet de kwaliteit bleek te hebben die bij de prijs paste, is afgewezen. Als de kwaliteit wel voldoet, dan moet overeenkomstig het besluit van Heren XVII worden gehandeld. Door de prijsverhoging van 25 %, die de kooplieden hebben geëist, en waarvan slechts 3 % kon worden afgedongen, zou men wel eens genoodzaakt kunnen zijn om van iedere aanbesteding af te zien, omdat er geen winst meer op te behalen valt. Dan zou er geen grove textiel [fol. 998] meer voor de bestelling uit Europa worden aanbesteed, maar zou volstaan kunnen worden met het uitschot uit de geleverde textiel. De prijs moet dan in overeenstemming met de kwaliteit zijn. Is dat niet het geval, dan dient men te wachten tot betere tijden en geen aanbestedingen van textiel voor Azië te doen. Het is goed dat de prijzen betaald te Kasimbazar maar 5 % lager zijn dan die in Hooghly, omdat anders het eerste kantoor geheel zou worden buitengesloten. Zo wordt ook gehandeld met ruwe en gebleekte dosootys en dongrys, terwijl Hooghly de overige grove soorten krijgt. Het is bevolen dat de geweldpleging door de inlandse dienaren van de Engelsen bij de weef- en inzamelingsplaatsen te Burung en Jagannathpur met woorden en vriendelijkheid overwonnen moet worden. Maar alles gaat zijn oude gang, niettegenstaande de Engelse gouverneur van Bengalen, Henry Vansittart, op de klachten [fol. 999] die door de kooplieden aan Louis Taillefert waren overgebracht, de schuld op de djimidar, of de drost, van die streek schoof, maar overigens een bevredigend antwoord gaf. Men kan slechts hopen op een verbetering van de inzameling in 1761 van slechts 455 pakken, waaronder ook nog zeven met Biharse textiel die te Hooghly waren opgekocht. Het bestuur verwachtte dat deze nu beter zou zijn dan in de brief van 19 maart was aangegeven. Het is goedgekeurd dat de textiel die in de binnenlanden was geproduceerd, is betaald uit de gelden die daarheen voor de salpeterhandel waren gestuurd, en die door wijlen het opperhoofd te Patna, Jacques la Tour, werd geleverd. Dit geld is in debet van de kas gebracht, in plaats van de rekening van de gomasto te crediteren doordat de gevolmachtigden van de onderkoopman Jan Gijsbert Decker, die met de weduwe van La Tour was getrouwd, het geld in de kas zouden hebben gestort. Tevens is aanvaard dat er geen geld meer zou worden gegeven voor levering van grove textiel in 1761. De kooplieden zou wel worden verzekerd dat wat zij voor de vastgestelde tijd mochten leveren [fol. 1000] boven dat waarvoor zij reeds geld hadden ontvangen, geaccepteerd zou worden. Ze hadden namelijk op de aankondiging dat er na eind december geen grove textiel voor Europa zou worden aangenomen, geantwoord dat de tijd al te ver streken was om nog meer geld te accepteren. Sommigen hadden evenwel al meer geld voor het maken van grove textiel naar de aurungs gestuurd, dan hun verstrekt was. Het bestuur hoopte namelijk dat er wel wat was af te dingen vergeleken met de exorbitante prijzen die er vorig jaar voor zulk goed waren betaald. Het is ook een goed besluit dat te Patna van de aan alle eisen voldoende soorten, de helft voor de bestelling uit Nederland voor 1761 wordt ingekocht. Uitsluitend de firtij, of het uitschot, kan tegen prijzen in overeenstemming met de kwaliteit voor Azië worden ingekocht. Van de soorten die te dun en te slecht zijn [fol. 1001] om door te gaan voor wat ze genoemd worden, moet afgezien worden, zelfs als de prijs aanzienlijk is verlaagd. Ook Heren XVII klaagden bij de bestelling van 1762 over de verslechtering van de Patnase textiel en wensten wegens hun duurte de sittaras en dongrys niet meer te ontvangen.